

شماره کارت: ۱۳۹
۰۷۰

ترجمه و برداشتی

از

قرآن مجید

جزوه چهل و پنجم

ترجمه و برداشت از:

استاد سید حسن ابطحی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الصَّلَاةُ

وَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِيَّما عَلَى

بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحِ الْعَالَمِينَ لِتُرَابِ مَقْدِمِهِ الْفِداءِ

«پیشگفتار»

این جزو با موضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه‌ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه‌ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلًا در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزو آورده شده است. ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می‌نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبیر بیشتری در قرآن و توجه دوستان به سخنان حضرت حق جل و علا یادآوری شده است.

تا انشاء الله سالکین إلى الله بتأمّل زیادتی موفق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزو قرائت می‌شود جایجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

يعنى اگر شما بخواهید آیاتی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سرهم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزو آورده شده است و بعدها سائر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه‌ای آورده خواهد شد انشاء الله.

به امید مرتفعیت والسلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آیات ۷۵-۷۶ از سوره مریم

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الظَّلَالَةِ فَلِيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا

رَأَوْ مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا الْسَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ

شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا (۷۵) وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَهْتَدَوْا هُدًى

وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا (۷۶)

ترجمه آیات ۷۵-۷۶

ا بگو: کسی که در گمراہی باشد، خدای بخشندۀ حتماً به او مهلت می دهد تا زمانی که بینند آنچه را به آنها وعده داده شده که یا عذاب و یا قیامت خواهد بود. پس به زودی خواهند دانست که چه کسی مکانش بدتر است و چه کسی لشکرش ضعیفتر است. (۷۵)

و کسانی که هدایت شده‌اند، خدا بر هدایتشان می افزاید و باقیات الصالحات در نزد پروردگارت ثوابش بهتر و عاقبتش نیکتر است. (۷۶)

برداشت از آیات ۷۵-۷۶ (هدایت)

سالک الى الله باید بداند که اگر در راهی و یا کاری ضلالت و گمراہی را انتخاب کرد و فورا جبران نعمود خدای تعالی او را به حال خود و امی گزارد و کارش به جای بسیار بدی می کشد ولی اگر محاسبه و مراقبت دقیقی داشته باشد و نگذارد در راهی به اشتباه برود خدا بر هدایتش می افزاید و عاقبتش به خیر می انجامد.

آیات ۸۳-۸۴ از سوره مریم

أَمْ تَرَأَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكُفَّارِينَ تُؤْزِّهُمْ

ازَّاٰ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعْدُهُمْ عَدًّا (۸۲)

توضیح آیات ۸۳-۸۴

آیا ندیدی که ما شیاطین را به سوی کنار قطعاً فرستادیم تا آنها را کاملاً تحریک کنند؟ (۸۳)

پس بر آنها عجله نکن جز این نیست که ما (اعمالشان) را برایشان کاملاً می‌شماریم. (۸۴)

برداشت از آیات ۸۳-۸۴ (گمراهی)

سالک الى الله باید بداند که اگر خدا انسان را به حال خود وابگذارد شیطان او را تحریک می‌کند و به گمراهی بیشتری می‌کشاند.

آیه ۹۶ از سوره مریم

إِنَّ الَّذِينَ أَمْنَوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وَدًّا (۹۶)

توضیح آیه ۹۶

قطعانی که ایمان آورده‌اند و عمل شایسته کرده‌اند، خدای بخشندۀ برای آنها در دلها محبتی فراهم می‌دهد. (۹۶)

برداشت از آیه ۹۶ (محبت)

سالک الى الله اگر ایمان و عمل صالح داشته باشد محبتش را خدای تعالی در دلها میرعوم قرار می‌دهد.

آیات ۹-۳۶ از سوره طه

وَ هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ (۹) إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ أَمْكُثُوا إِنِّي

أَنْشَطُ نَارًا لَعَلَّيَ أَتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبِيسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى (۱۰) فَلَمَّا

أَتَيْهَا نُودِيَ يَا مُوسَىٰ (١١) إِنَّى أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ

الْمَقَدَّسِ طُوئِ (١٢) وَأَنَا أَخْتَرُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (١٣) إِنَّى

أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (١٤) إِنَّ السَّاعَةَ

أَتَيْهُ أَكَادُ أَخْفِيْهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ (١٥) فَلَا يَصُدَّنَكَ عَنْهَا

مِنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَأَتَبَعَ هُوَيْهُ فَرَرْدِي (١٦) وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ (١٧)

قَالَ هِيَ عَصَمَ أَتَوْكُ عَلَيْهَا وَأَهْشَ بِهَا عَلَى غَمَمِي وَلِي فِيهَا مَأْرِبٌ

أَخْرَى (١٨) قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ (١٩) فَأَلْقِيْهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ (٢٠) قَالَ

خُذْهَا وَلَا تَخْفَ سَنْعِدُهَا سِرَّهَا الْأُولَى (٢١) وَأَضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ

تَخْرُجْ يَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوَءِ أَيَّةً أَخْرَى (٢٢) لِنُرِيكَ مِنْ أَيَا تَنَا الْكُبْرَى (٢٣)

أَذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (٢٤) قَالَ رَبِّ آشْرَحْ لِي صَدْرِي (٢٥)

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي (٢٦) وَأَخْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي (٢٧) يَفْقَهُوا قَوْلِي (٢٨)

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي (٢٩) هَارُونَ أَخِي (٣٠) أَشْدُدْ بِهَ آزْرِي (٣١)

وَآشِرِكْهُ فِي أَمْرِي (٣٢) كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا (٣٣) وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا (٣٤)

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا (٣٥) قَالَ قَدْ أُوتِيَتْ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى (٣٦)

ترجمه آيات ۳۶-۹

و آیا جریان حضرت موسی به تورسیده است؟ (۹)

آن وقتی که آتشی را دید، پس به خانواده اش گفت: بمانید. حتماً من آتشی را احساس کردم. شاید از آن جرقه‌ای برای شما بیاورم یا از کنار آن آتش راهنمایی پیدا کنم. (۱۰)

پس وقتی که نزدیک آن آتش رسید، ندا داده شد: ای موسی! (۱۱)

من قطعاً پروردگار توأم. کفشت را بکن. تو قطعاً در بیابان مقدس «طوفی» هستی. (۱۲)

و من تو را انتخاب کرده‌ام. پس گوش بده به آنچه وحی می‌شود. (۱۳)

قطعاً من خدائی هستم که خدائی جز من نیست. پس مرا عبادت کن و برای یاد من نماز بخوان. (۱۴)

قطعاً قیامت خواهد آمد. می‌خواهم آن را پنهانش کنم تا هر کسی به آنچه کوشش می‌کند، جزا داده شود. (۱۵)

پس تو را کسی که ایمان به قیامت ندارد و پیرو هوای نفس خود است، از قیامت باز ندارد که مطرود خواهی شد. (۱۶)

و ای موسی، آن چیست در دست تو؟ (۱۷)

موسی گفت: این عصای من است. بر آن تکیه می‌کنم و با آن برای گوسفندانم برگ می‌تکانم و برای من در این عصاکارهای دیگری هم هست. (۱۸)

خداء گفت: آن را بینداز ای موسی. (۱۹)

پس آن را انداخت. ناگهان آن ماری شد که حرکت می‌کرد. (۲۰)

خداء گفت: بگیر آن را و نترس. به زودی ما آن را به صورت اوّلش بر می‌گردانیم. (۲۱)

دست را در بغلت کن تا سفید و بی‌عیب بیرون آید که نشانه دیگری باشد. (۲۲)

تا به تونشان دهیم از آیات بزرگ خود. (۲۳)

به سوی فرعون برو که قطعاً او طغیان کرده است. (۲۴)

موسی گفت: پروردگار من، شرح صدر به من عنایت کن. (۲۵)

و کارم را آسان کن. (۲۶)

و گره را از زیانم باز کن. (۲۷)

تا سخن مرا بفهمند. (۲۸)

و برای من از اهل خودم وزیری قرار بده. (۲۹)

برادرم هارون باشد. (۳۰)

بوسیله او پشتمند را محکم کن. (۳۱)
و اورا در کار من شریک فرما. (۳۲)
تا ما تو را زیاد تسبیح کنیم. (۳۳)
و تو را زیاد یاد کنیم. (۳۴)
قطعانه تبر بر حال ما بینائی. (۳۵)
خداغفت: ای موسی، قطعاً آنچه را که خواستی به تو داده شد. (۳۶)

برداشت از آیات ۹-۳۶ (قضیه حضرت موسی عليه السلام)

سالک الى الله باید بکوشد وسائل رفاه و آسایش زن و فرزندش را کاملاً تهیه کند و اگر در این بین با همان مأموریتهای الهی برخورد نمود خدا را بر آنها مقدم بدارد تا خدای تعالی هم اورا بر دیگران برگزیند و اگر بخواهد مورد توجه بیشتری از جانب خدای تعالی واقع گردد نماز بخواند و بندگی خدا را دقیقاً انجام دارد و معتقد به مرگ و قیامت و روز جزا باشد تا خدای تعالی دوستانه با او حرف بزند و او هم با خدا با محبت شدید تکلم کند. و خدای تعالی با کارهای غیر عادی از قبیل معجزه و یا کرامت او را اکرام کند و ترس و وحشت را از او بردارد تا بتواند کاملاً امر به معروف و نهی از منکر نماید و در مقابل پرقدرت ترین مردم بایستد و آنچنان به کمالات روحی برسد که خواسته اش، خواست خدا باشد و همه حواسیش در راستای بندگی و یاد خدا واقع گردد و خدای تعالی دعاها را مستجاب فرماید و باید سالک الى الله کوشش کند که آنچه از خدا می خواهد بیشتر در راه بندگی و دعوت مردم بسوی خدا و سیر الى الله باشد. جنانکه حضرت موسی عليه السلام وقتی مأموریت برای هدایت قومش پیدا کرد و در مقابلش قدرتمندی مثل فرعون طغیانگری قرار گرفت اول چیزی که از خدا خواست شرح صدر و سپس آنگونه تقلیلی را که بتواند حرفش را به مردم بفهماند بود و دیگر چیزی که باز از خدا می خواهد همکار و هم راز و یاوری که از اهل خودش باشد که صدرصد به او اعتماد کند و در موفقیتش شریکش باشد، بوده است.